

عنوان مقاله:

همسرگزینی در اندیشه غزالی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات اخلاق کاربردی، دوره 9، شماره 32 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 49

نویسنده:

سید رحمان مرتضوی

خلاصه مقاله:

همسرگزینی در اندیشه غزالی سیدرحمان مرتضوی «ای برادر چون زن کنی دین گزین نه نام و خواسته، که اگر خواهی آن هر دو تو را وبال گردد و زن تو را طاعت ندارد. و چون زن خواهی کام راندن و شهوت مخواه بدان نیت که دین دار بود و حصن دین تو باشد و یار تو را به طاعت و پرده، بود تو را از آتش دوزخ برهاند.» (غزالی، ۱۳۷۳ (ب): ۲۶۴). چکیده امام محمد غزالی، بخشی از آثار مهم خود را به موضوع همسرگزینی و بررسی مختصات و جوانب آن اختصاص می دهد. رویکرد امام محمد به مقوله همسرگزینی متأثر از روش شناسی دینی- عرفانی وی و مرتبط با نگاه کلی او به سعادت است. همسرگزینی در اندیشه وی در چهارچوب علوم ظاهری، که خود بخشی از کلیتی به نام علوم دین هستند، مطرح می گردد. غزالی در این آثار مسائلی درباره چرایی همسرگزینی، فواید و آسیب شناسی آن و ملاک های همسرگزینی را مطرح می کند. مقاله پیش رو، پژوهشی در باب جوانب موضوع همسرگزینی در بافتار اندیشه امام محمد غزالی است.

کلمات کلیدی:

امام محمد غزالی، همسرگزینی، سعادت، شریعت، عرفان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1730863>

